

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران
دانشکده پرستاری و مامایی

عنوان:

**بررسی تاثیر آموزش مبتنی بر مدل پرسید-پرسید بر تبعیت درمان و میزان
بستری مجدد در بیماران مبتلا به نارسایی قلبی**

پایان نامه جهت اخذ مدرک کارشناسی ارشد پرستاری سلامت جامعه

نگارنده:

فرشته اسکندری

استاد راهنما:

دکتر شهزاد پاشایی پور

استاد مشاور:

دکتر رضا نگارنده

۱۴۰۱

چکیده

مقدمه و هدف: بیماری نارسایی قلبی به عنوان مسیر نهایی مشترک تمام اختلالات قلبی شناخته می‌شود و در رأس پنج علت ناتوانی عمده در سراسر جهان قرار دارد. بنابراین تلاش برای بهبود وضعیت تبعیت از درمان و پیشگیری از بستری مجدد در این بیماران نیازمند توجه بیشتری می‌باشد. اگر چه مدل پرسید-پروسید برای برنامه ریزی و ارزشیابی مداخلات ارتقای سلامت است، اما در زمینه تاثیر بکارگیری آن بر تبعیت از درمان و کاستن از بستری مجدد دانش اندکی وجود دارد، به همین دلیل این مطالعه با هدف تعیین تاثیر آموزش مبتنی بر مدل پرسید-پروسید بر تبعیت از درمان و بستری مجدد در بیماران مبتلا به نارسایی قلبی انجام شده است.

روش کار: این پژوهش از نوع کارآزمایی بالینی تصادفی سازی شده است که نمونه های آن بیماران مبتلا به نارسایی قلبی مراجعه کننده به کلینیک قلب شهر دهدشت میباشند. در این مطالعه ۷۲ بیمار مبتلا به نارسایی قلبی بر اساس معیارهای ورود به روش نمونه گیری در دسترس وارد مطالعه شده و با تخصیص تصادفی بلوکی، به دو گروه آزمون و کنترل تخصیص داده شدند. ابزار گردآوری داده ها شامل اطلاعات دموگرافیک، پرسشنامه تبعیت از درمان مدانلو و چک لیست ثبت موارد بستری مجدد بود. سپس برای گروه آزمون، مداخله مبتنی بر مدل پرسید-پروسید در گروه های ۳-۵ نفره به صورت ۸ جلسه به مدت ۶۰ دقیقه، هفته ای دو بار به صورت ۴ جلسه حضوری و ۴ جلسه مجازی (اپلیکیشن واتس آپ از طریق تماس های صوتی و تصویری) انجام شد. یک و سه ماه پس از پایان مداخله پرسشنامه ی تبعیت از درمان مدانلو و چک لیست ثبت موارد بستری مجدد، برای هر دو گروه تکمیل و داده ها با استفاده از آزمون های آماری توصیفی (جداول فراوانی، میانگین، میانه، انحراف معیار و دامنه میان چارکی) و استنباطی (کای دو، تی مستقل، آزمون دقیق فیشر و من ویتنی یو) در نرم افزار SPSS نسخه ۲۶ تحلیل شد.

یافته ها: در این مطالعه تعداد ۷۲ نفر از بیماران مبتلا به نارسایی قلبی وارد مطالعه شدند که در نهایت داده های ۶۹ نفر (۳۵ نفر گروه مداخله، ۳۴ نفر گروه کنترل) از آنها مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. در ابتدای مطالعه، دو گروه آزمون و کنترل از نظر تمامی متغیرهای جمعیت شناختی با هم همگن بودند. اختلاف میانگین نمرات قبل و پس از مداخله (یک و سه ماه) تبعیت از درمان در تمامی حیطه ها (اهتمام در درمان، مشارکت در درمان، توانایی تطابق، تلفیق درمان با زندگی، چسبیدن به درمان، تعهد به درمان و تدبیر در اجرای درمان)، با آزمون من ویتنی یو تحلیل شد و اختلاف معناداری مشاهده شد ($p < 0/001$). تحلیل نتایج متغیر بستری مجدد با استفاده از آزمون دقیق فیشر، در یک ماه پس از مداخله ($p = 0/063$) و سه ماه پس از مداخله ($p = 0/093$) معنا دار نشد.

نتیجه گیری: به طور کلی این مطالعه نشان داد مداخله آموزشی مبتنی بر مدل پرسید-پروسید در تمامی حیطه های تبعیت از درمان بیماران مبتلا به نارسایی قلبی موثر است. پیشنهاد می شود که سیاست گذاران و برنامه ریزان حیطه سلامت از آموزش های مبتنی بر مدل پرسید-پروسید در

بیماران نارسایی قلبی استفاده نمایند. در زمینه بستری مجدد این مطالعه نشان داد، استفاده از این مدل نمیتواند بر میزان بستری مجدد تأثیرگذار باشد. لذا پیشنهاد می شود مطالعات بیشتری در این زمینه انجام شود.

کلمات کلیدی: مدل پرسید-پروسید، تبعیت از درمان، بستری مجدد، نارسایی قلبی

**Teheran University of Medical Sciences
School of Nursing and Midwifery**

Title:

**The effect of an Educational Intervention Based on PRECEDE –
PROCEED Model on treatment adherence and readmission rate
among Patients with heart failure**

**A thesis submitted as partial fulfillment of the requirements for Master of Science
(MSc) Degree
In
Community Health Nursing**

**By
Fereshte Eskandari**

**Supervisor
Dr. Shahzad Pashaeypoor**

**Consultant(s)
Dr. Reza Negarandeh**

2022

Abstract

Background and objective: Heart failure is known as the common endpoint of all heart disorders and is one of the top five causes of disability worldwide. Therefore, efforts to improve treatment adherence and prevent readmission in these patients require more attention. The PRECEDE – PROCEED model has been used in various health-related fields as a planning tool to improve the effectiveness of interventions in chronic diseases. Therefore, this study was conducted to investigate the effect of PRECEDE – PROCEED model-based education on treatment adherence and readmission in patients with heart failure.

Methods: This study is a randomized clinical trial in which patients with heart failure referred to a cardiac clinic in Dehdasht were considered eligible. In this study, 72 patients with heart failure were included based on the inclusion criteria using convenient sampling method and were assigned to the experimental and control groups by block randomization. Data collection tools including demographic information and Medanlo treatment adherence questionnaire were completed at the beginning of the study for the experimental and control groups. Then, for the experimental group, 8 face to face and 4 virtual sessions (WhatsApp application via voice and video calls) of the PRECEDE – PROCEED model-based intervention were administered in groups of 3-5, each lasting for 60 minutes. At 1 and 3 months after the intervention, the Medanlo treatment adherence questionnaire and a readmission checklist were completed for both groups and the data were analyzed using descriptive (mean, median, standard deviation and interquartile range) and inferential (Chi-square, independent t-test, Fisher's exact test and Mann-Whitney U) statistics in SPSS software version 26.

Results: In this study, 72 patients with heart failure were included, and finally 69 patients (35 in the intervention group and 34 in the control group) were studied and analyzed. At the beginning of the study, the experimental and control groups were homogeneous in terms of all demographic variables and there was no significant difference. The mean scores of treatment adherence before after the intervention in all areas (diligence in treatment, participation in treatment, ability to adapt, integration of treatment with life, adherence to treatment, commitment to treatment and plans in implementing treatment) in 1 and 3 months, based on Mann-Whitney U test, were significantly different ($p < 0.001$). Analysis of readmission variables using Fisher's exact test was not significant in 1 month ($p = 0.063$) and 3 months ($p = 0.093$) after the intervention.

Conclusion: In general, this study showed that the educational intervention based on the PRECEDE – PROCEED model is effective in all areas of adherence to the treatment in patients with heart failure. It is recommended that health policymakers and planners use training based on the PRECEDE – PROCEED model in patients with heart failure. In the field of readmission, this study showed that the use of this model cannot affect the rate of readmission. Therefore, it is suggested that other interventions be used to reduce the rate of readmission.

Keywords: PRECEDE – PROCEED model, treatment adherence, readmission